

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1450/2018
23.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене—адвоката Ивана Стефановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К бр.49/18 од 05.06.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 бр.213/18 од 11.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 23. јануара 2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Ивана Стефановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К бр.49/18 од 05.06.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 бр.213/18 од 11.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду К бр.49/18 од 05.06.2018. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ, за које дело јој је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ, изречена условна осуда тако јој је утврђена казна затвора у трајању од 8 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у временском периоду од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, као и да ће се утврђена казна затвора извршити уколико окривљена за време од једне године од дана правноснажности пресуде оштећеном ББ не измири износ од 103.800,00 динара, на име враћања прибављене противправне имовинске користи.

Истом пресудом, према окривљеној је изречена новчана казна у износу од 60.000,00 динара, те је одређено да је ову казну дужна да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде и да уколико не плати новчану казну у овом

року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, усвојен је имовинскоправни захтев оштећеног ББ, па је окривљена АА обавезана да оштећеном у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде исплати износ од 103.800,00 динара под претњом принудног извршења, а на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљена је обавезана да плати трошкове кривичног поступка, чији ће износ бити одређен посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1 бр.213/18 од 11.09.2018. године усвајањем жалбе ОЈТ Сремска Митровица – Одељење у Шиду, пресуда Основног суда у Шиду К бр.49/18 од 05.06.2018. године преиначена је само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљена АА за кривично дело преваре из члана 208. став 1. КЗ, због ког је првостепеном пресудом оглашена кривом, осуђена на казну затвора у трајању од шест месеци, у коју казну јој је урачунато време проведено у притвору од 23.03.2017. године до 27.03.2017. године, те на новчану казну у износу од 60.000,00 динара, док је у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Иван Стефановић, због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, повреде закона из члана 441. ЗКП и повреде одредаба чланова 9,15, 16. и 19. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је побијаним пресудама повређен закон на штету окривљене, те да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, након разматрања списка предмета и навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљене, нашао да захтев ваља одбацити, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до

10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљене АА, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, истиче повреду одредаба чланова 9, 15, 16. и 19. ЗКП, те битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, а из којих све разлога окривљенима преко бранилаца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено подношење овог ванредног праавног лека због повреде закона. Стога је захтев браниоца окривљене у овом делу одбачен као недозвољен.

Поред тога, у захтеву се истиче и повреда закона из члана 441. ЗКП, међутим у образложењу захтева бранилац не наводи ни једном речју у чему се ова повреда састоји, па како приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости Врховни касациони суд првноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, имајући у виду да је бранилац окривљене у поднетом захтеву само формално истакао повреду закона из члана 441. ЗКП, при чему није дао разлоге због којих сматра да су побијаним пресудама учињене повреде закона, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљене у овом делу ваља одбацити, обзиром да нема законом прописан садржај (члан 484. ЗКП).

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**За Председника већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић